

РЕШЕНИЕ

№ 5332

гр. София, 13.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.09.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Елеонора Попова

при участието на секретаря Теменужка Стоименова и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **5360** по описа за **2020** година докладвано от съдия Елеонора Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – 228 от АПК във връзка с чл. 63 ал. 1 от ЗАНН.

Образувано е по жалба на В. Т. Т. от [населено място] срещу съдебно решение № 54417 от 28.02.2020г. по НАХД № 16560/2019г., постановено от Софийски районен съд, НО, 94 състав, с което е потвърдено наказателно постановление № 19-4332-012753 от 08.07.2019г., издадено от ВПД началник сектор към отдел „Пътна полиция” към Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР-ОПП/, с което на касатора е наложено административно наказание глоба в размер 200 лв. на основание чл. 179 ал. 2, пр.2 от Закон за движение по пътищата /ЗДвП/ за нарушение на чл. 23, ал.1 от същия закон.

В жалбата се твърди, че решението е незаконосъобразно, неоснователно и необосновано. Навежда доводи за нарушение на съдопроизводствените правила, предвид нередовно призоваване, поради неспазване 7-мо дневен срок на уведомяване за редовно съдебно заседание, с което са нарушени правата му на защита. Исква оспореното решение да бъде отменено и да бъде постановено друго, с което се отменя НП. В с.з касаторът, редовно призован, не се явява и не изпраща представител. По делото е постъпила молба с вх. № 28920/17.09.2020г., с която касатора изразява становище по същество и представя в оригинал АУАН № 2368/20.06.2019г.

Ответникът по касация, СДВР-ОПП, редовно призован, не изпраща представител и не

изразява становище по жалбата.

Представителят на СГП, прокурор Първолета Станчева, изразява становище, за неоснователност на жалбата и моли първоинстанционното решение да бъде оставено в сила.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, X-и касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Решението на Районния съд е валидно и допустимо, доколкото същото е постановено по подадена в срок жалба срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Районният съд е установил следната фактическа обстановка: На 20.06.2019г. около 14.30 часа в [населено място] жалбоподателят В. Т. управлявал л.а. марка "Х.", модел "Т." с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на [фирма] по ул. С. шосе с посока на движение от [улица]към [улица]като се движел в дясната пътна лента. Пред него се движел л.а. марка "Т.", модел "А." с рег. [рег.номер на МПС] , управляван от Н. В. В.. Лекият автомобил, управляван от жалбоподателя, не се движел на достатъчна дистанция от движещия се пред него л.а. марка "Т.", модел "А." с рег. [рег.номер на МПС] , и когато последният предприел спиране, жалбоподателят не могъл да спре своевременно управлявания от него лек автомобил, и реализирал ПТП с преднодвижещия се лек автомобил с рег. [рег.номер на МПС] . В резултат на ПТП-то настъпили щети в областта на предната броня на управлявания от жалбоподателя Т. лек автомобил и в областта на задната броня на преднодвижещия се лек автомобил марка "Т.", модел "А.". На място били повикани служители на ОПП - СДВР. След пристигането им на място водачите на двата автомобила попълнили саморъчни декларации, в които посочили причините за настъпване на ПТП. Младши автоконтрольор при ОПП - СДВР И. Ц. съставил Протокол за ПТП № 1742166 /рег. № 8479/ от 20.06.2019г., ведно със скица. Свидетелят Й. С., младши автоконтрольор към ОПП, СДВР, счел, че причина за настъпилото ПТП е неспазването на достатъчно дистанция от преднодвижещия се автомобил от страна на жалбоподателя и съставил АУАН № 2368/20.06.2019г., с който повдигнал против жалбоподателя административнонаказателно обвинение за нарушение на чл. 23 ал. 1 ЗДвП. Актът бил предявен на жалбоподателя Т., който го подписал без възражения. Такива не били направени и в срока по чл. 44 ал. 1 ЗАНН.

Въз основа на съставения акт за установяване на административно нарушение началник сектор към ОПП СДВР издал атакуваното наказателно постановление, с което на жалбоподателя В. Т. била наложена глоба в размер на 200, 00 лева за нарушение на чл. 23 ал. 1 ЗДвП.

С оглед на така установената фактическа обстановка по делото въззивният съд е приел, че жалбоподателят е осъществил състава на нарушението на чл. 23, ал. 1 от ЗДвП, тъй като не е осигурил необходимата дистанция с движещия се пред него автомобил. Поради това законосъобразно му е наложено наказание по чл.179, ал.2, пр.2 от ЗДвП.

Така постановеното решение е правилно.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази и че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Последният е постановил обжалваното решение след точен и обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено нарушение и обстоятелствата, при което е извършено. Мотивиран така, настоящият състав намира атакуваното в настоящото производство решение на СРС за законосъобразно, правилно и обосновано.

При субсидиарното действие на НПК, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила. Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства, за чието съществуване са налице данни по делото; в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил и въз основа на последните е направил изводи, които настоящият състав споделя. Съдът счита, че са изяснени обстоятелствата при установяване на нарушението, както и кой го е извършил, което се потвърждава и от свидетелските показания. Не могат да бъдат споделени възраженията, идентично изложени и пред двете инстанции. Първоинстанционният съд в достатъчно подробни мотиви е обсъдил възражението относно нечетливостта на екземпляра от АУАН, поради което настоящият състав не счита за необходимо да ги преповтаря. От доказателствата по делото по недвусмислен начин е установен факта на извършеното нарушение, поради което всеки шофьор трябва да бъде наясно, че инцидентно спиране винаги е възможно, например поради авария, и движещия се отзад автомобил следва да е на такава дистанция, че да може да спре своевременно. В този смисъл е и чл. 23, ал.1 от ЗДвП, според който водачът на пътно превозно средство е длъжен да се движи на такова разстояние от движещото се пред него друго превозно средство, че да може да избегне удряне в него, когато то намали скоростта или спре рязко. АУАН съдържа всички задължителни реквизити съгласно чл.42 от ЗАНН, а районният съд е обсъдил всички събрани по делото доказателства в тяхната съвкупност и е направил правилни правни изводи.

Съгласно чл. 179, ал.2, пр.2 от ЗДвП който поради движение с несъобразена скорост, неспазване на дистанция или нарушение по ал. 1 причини пътнотранспортно произшествие, се наказва с глоба в размер 200 лв., ако деянието не съставлява престъпление. Размерът на санкцията е фиксиран, поради което за съда не съществува възможност за редуцирането му.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд – София град, X касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 54417 от 28.02.2020 г. по НАХД № 16560/2019г.,
постановено от СРС, НО, 94 състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: